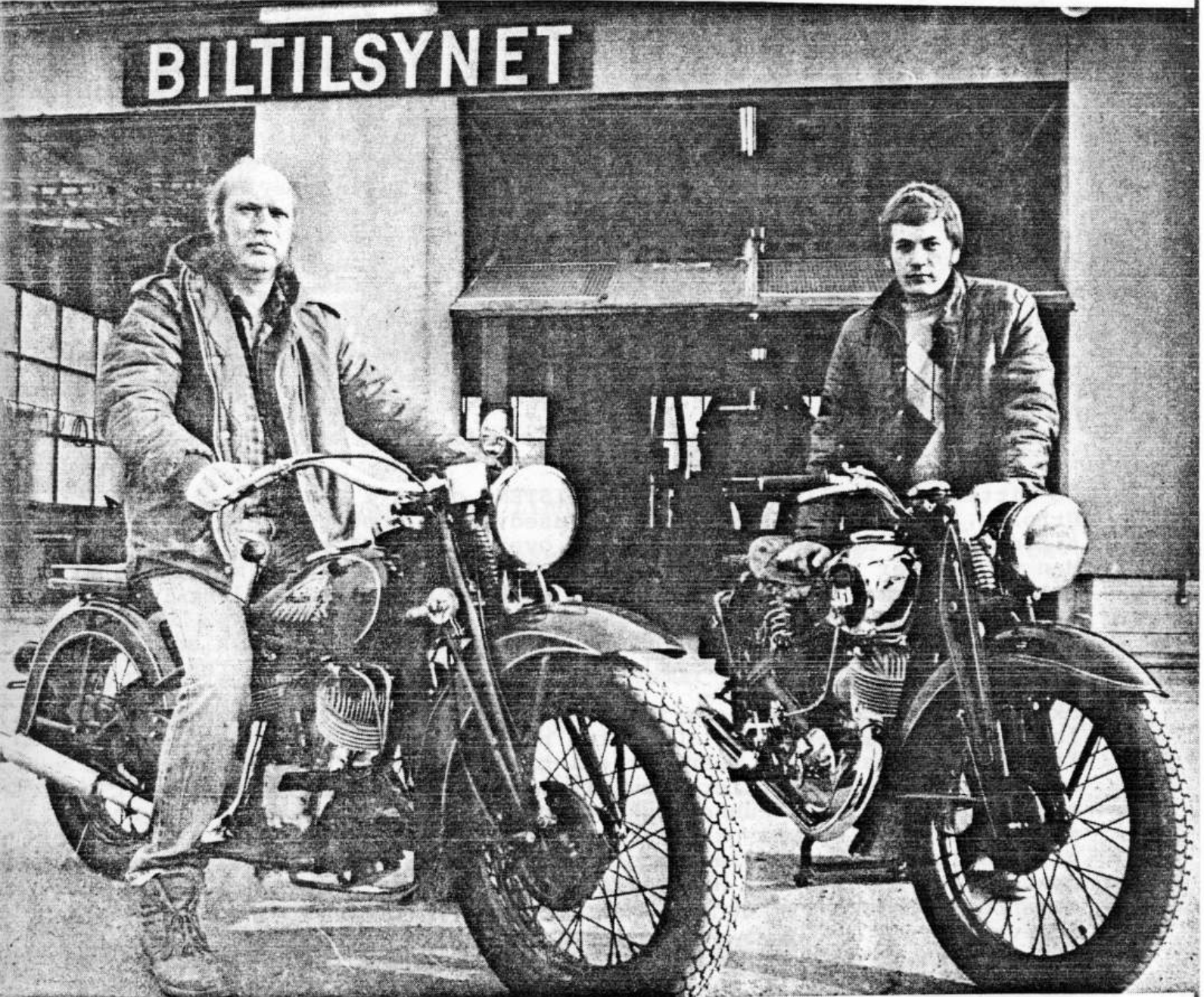

MOTORISTEN

ORGAN FOR MOTORHISTORISK KLUBB RINGERIKE OG OMEGN

Nr. 2 7. nov. 1983

BILTILSYNET

Forsiden prydes denne gangen av Nils K. Nicolaysen og Rolf Arild Karlsen som har all ære av sine restaureringsjobber.
Fra Ringerikes Blad 20.4.83.

MOTORISTEN

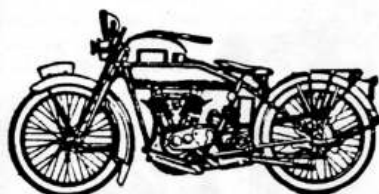
ORGAN FOR MOTORHISTORISK KLUBB RINGERIKE OG OMEG
POSTBOKS 1019 FLATTUM
3501 HONEFOSS

REDAKTØR: Olav Rypdal

Grefsenkollveien 12 D

Oslo 4

Tlf. arb. 02 231580, priv. 02 226801

REDAKSJONELT:

Du sitter nå utrolig nok med "MOTORISTEN" nr. 2 i hendene. Utrolig, fordi redaktøren har vært usedvanlig opptatt i den senere tiden, og han har heller ikke blitt overveldet med stoff. Men vi stikker finger'n i det sure eplet, og vi håper at med dette nr. vil vi pirre medlemmenes skrivekløe slik at neste nr. (julenr. ?) ikke vil bli noe problem.

Når det gjelder hva slags stoff vi ønsker, viser vi til hva som ble skrevet i forrige nr., men nøl ikke, det dere selv er interessert i har også andres interesse.

Skal vi snakke om sommerens innsats, har ikke redaktøren jobbet seg ihjel, for å si det mildt. Chassiet på Buick'en er snart ferdig, og en ferietur på vestlandet resulterte i bagasjerommet fullt av deler til en Tempo motorsykkel. Eieren av disse delene hadde store problemer med å forstå at noen kunne bruke skrotet, og dere griner nok på nesa, men vi så maken sykkel på Norsk Kjøretøyhistorisk Museum på Lillehammer. Vår tidligere sekretær Jan Braathen er nå også dessverre flyttet til denne byen. Adressen er Høstmølingen 19.

Vi anbefaler forøvrig et besøk på museet for dem som ikke allerede har vært der.

Så til slutt en liten sak.

Dette emblemet ble tegnet av redaktøren nærmest som et forslag for et års tid siden.

Det er kanskje ikke så bra når en ser hva andre klubber har som emblem. Bl.a. har Drammens klubben et flott merke som fåes som klistremerke, emaljert vognmerke og som vimpel.

Det er marked for forbedringer, og medlemmene innbys til en tegnekonkurranse.

Premier får vi vel også tenke på, sett i gang!

FORMANNENS "ORD FOR DAGEN"

Vinteren er kort! Dette er ikke noe visdomsord fra noen stor person. Det er et sørgelig faktum som de fleste oppdager, etter å ha satt seg mål om høsten.

Vi som restaurerer gamle kjøretøy skal hente, ordne, lage, låne, bringe, leite og kjøpe. Alt tar tid og noe koster penger i tillegg til arbeidet. Det som er viktig er at du starter tidlig om høsten og legger en plan, slik at du får kombinert tingene, eks. alt som skal sandblåses samles, alt som skal grunnes, fornikles, kjøpes, osv. samler du i hauger og gjør deg ferdig med en og en oppgave.

Jeg er klar over at det er lettere å skrive dette enn å gjøre det i praksis, men poenget er at du lager et system som passer deg og gjør jobben lettere.

Du skal også legge deg til den vanen (eller uvanen) å snakke med folk om gamle kjøretøy, spørre og grave, om ikke annet spør hva vedkommende du snakker med driver med, det kan hende han kan være behjelpelig på noen måte, hvis du yter hjelp igjen.

Du blir ikke oppfattet som frekk, - du har bare en glødende interesse. Stå på, og lykke til,- det er snart våren.

DAG

MØTEPLAN 83/84

7/11-83 Arsmøte Hverven (K. Lindstad) Film, valg.

5/12-83 Møte hos Øiom's karosseri. Tema: Rust, sveis, retting, osv.

9/1 -84 Møte hos Reid, Hønefoss billakkering.
Tema: Grunning, sparkling, lakkering, osv.

6/2 -84 Møte Hverven (K. Lindstad). Tema: Forsikring. Film.

5/3 -84 Møte. Tema: Garasjebesøk, vi tar en runde og ser på aktivitetene

2/4 -84 Møte. Hverven.

**Når jeg blir gammel
skal også jeg til**

**NORSK KJØRETØY
HISTORISK MUSEUM**

T-forden jubilerer: Sprek veteranen på 75

Den legendariske T-Forden fylte 75 år her om dagen. 1. oktober var det nøyaktig 3/4 århundre siden det aller første eksemplaret rullet av datidens enkle samlebånd.

Bilen som på mange måter la grunnlaget for vår tids bilindustri er blitt en meget populær veteranbil her i landet. De 300 aller ivrigste tilhengere av T-Forden har organisert seg i Norsk T-Modell Klubb, med Øyvind Grimsmo som formann.

— For oss som har veteranbiler som hobby er T-Forden noe helt spesielt. Selv om bilene etterhvert er blitt temmelig gamle, er de fremdeles å betegne som bruksbiler.

T-Forden har en enkel konstruksjon og den ble bygget så enkel at nesten hvem som helst kunne reparere den. Bilen er dessuten utrolig solid, og T-Modell Klubbens medlemmer har ikke bilene kun til stas og utstillinger.

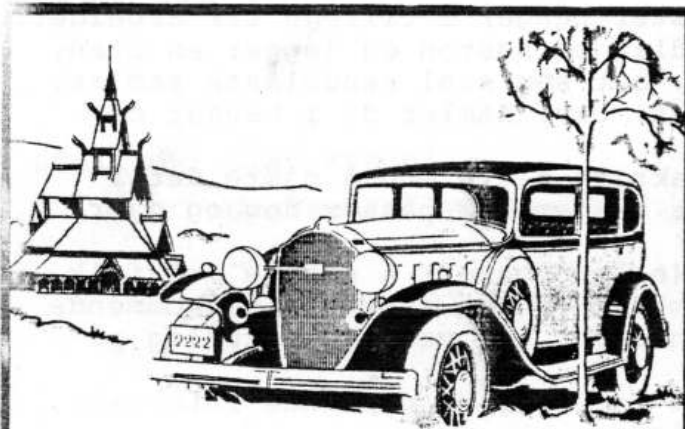
Selv har jeg kjørt over 100 mil

Ford-forhandler Jens Petter Seim sveiver igang en 75-årsjublant, mens formannen i Norsk T-modell Klubb, Øyvind Grimsmo — i tidsriktig antrekk — er tilskuer.

med min T-Ford denne sommer — i sol og regn og på tildels dårlige veier, men bilen fungerer stadig like bra, sier klubbformann Øyvind Grimsmo.

T-Forden ble produsert i forskjellige varianter fra 1908 til 1927. Produksjonsantallet overskred til slutt 15 millioner biler!

SE NORGE FØRST

Synkroniserte gear.
Lydløst annet gear.
Fjærringsregulator.
Automatisk kobling og frihjul.
Strømlinjetormet karosseri.

La Buick 1932 bringe Dem ut i vår herlige natur. Se det uberørte folkeliv i Telemarken, de forrevne topper og skar i Trollheimen. Se det smilende Hardanger når frukttrærne står i blomst, eller gliid stille gjennom Østerdalens milelange skoger. Buick bringer Dem hvor De vil — la oss vise Dem Buick 1932 idag.

Aktieselskabet

SØRENSEN og BALCHEN
OSLO

Veitrafikkstøy før og nu

I dag klages det ofte og mye over støyen fra bilene som fortsatt synes å øke fra år til år. Vi regner dette som en av de store ulempene med tilknytning til velstandsutviklingen.

Men var det nå så mye bedre før? I 1936 skrev ingeniør Sverre Strand, som den gang var bilsakkyndig i Asker og Bærum, en bok om gummi. Der var han blant annet opptatt av dette materialets støydempende egenskaper, og vi overlater dermed ordet til ham:

— Menneskenes evne til å glemme er forbausende. Det er i virkeligheten nesten utrolig, at vi allerede nu har glemt storbyens øresønderrivende larm — som trafikken skapte før gummi kom og satte sin sordin på den. Hestenes jernskokklapping, de tunge

vognenes jernringer som hoppet og slo i brostenene, laget en så infernalsk larm, at man måtte heve stemme, ja ofte skrike ut ordene, når man på fortauet i en trafikert gate forsøkte å holde en samtale i gang.

Nu smyer bilene lydløst forbi. Bare svak brumming fra motoren høres, kanskje, men den er ikke store mere generende enn kattens tilfredse «maling». Den eneste lyden som virkelig generer, er bilhornets. Det brukes når den spaserende må varsles, fordi han er uopmerksom på den kommende, lydløse «fare». Og enda kan vi i avisene se klager fra nervøse mennesker og bilens støy! De skulle bare ha levd — eller erindret — hvordan det var før bilen kom — på sine gummiringer.

ALBUMET

Her tenkte vi å vise gamle bilbilder fra medlemmenes fotoalbum. Det forutsetter jo at redaktøren får låne noen bilder.

Vi begynner med redaktørens stolte besteforeldre i en Plymouth fra ca. 1934. Bildet er tatt like etter krigen.